

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

י"א ניסן תשפ"ב
12 אפריל 2022

הוצאה לפועל, לשכת תל אביב

תיק 533432-05-20

שטרות

בפני כב' הרשם גיא אבגי

בעניין: זוכה 1 24 קרדיט מימון בע"מ

החייב: דמיטרי צ'רמושניוק

החלטה

א. הקדמה

1. הזוכה עותרת להגדיל החוב בתיק בסכום של כ-25,000 ₪ לאחר שהחייב שילם את החוב המעודכן אותה עת, וניתנה הוראה לסגור התיק.
2. בחודש מאי 2018 חותם החייב על הסכם הלוואה לקבלת 15,000 ₪ מאת הזוכה.
3. החייב אינו עומד בתשלום הראשון לפי הסכם הלוואה, ובחודש אוגוסט 2018 נפתח תיק הוצאה לפועל שמספרו 501239-08-19 (להלן: "התיק הראשון" או "התיק משנת 2018").
4. חודשיים לאחר מכן, בחודש אוקטובר 2018, מגיש החייב התנגדות לביצוע שטר. בהחלטה מחודש ינואר 2019 נקבע כי לסילוק מוחלט של טענות הצדדים החייב ישוב לשלם בהתאם לתנאי הסכם הלוואה בצירוף הפיגורים החל מחודש ינואר 2019, וכי תשלום חוב הפיגורים יביא לסגירת התיק הראשון. התנגדות החייב נדחת (להלן: "פסק הדין").
5. בחלוף 11 חודשים ובחודש נובמבר 2019, מגיש החייב בקשה לעדכון החוב בתיק הראשון מאחר ועמד בהסכם הלוואה, כאשר לשיטתו תשלומיו אינם מדווחים בניגוד לדין. בהחלטה מחודש ינואר 2020, נקבע כי יש לסגור התיק הראשון לאור פסק הדין, שקבע כי עם תשלום חוב הפיגורים עד אותו מועד, התיק כאמור ייסגר.
6. תיק הוצאה לפועל שני (הוא תיק זה) נפתח בחודש יוני 2020 לביצוע שטר החוב בסך של 29,948 ₪ (בערכי קרן), ובריבית בשיעור 17%. הזוכה ציינה כי על חשבון החוב שילם החייב סך של 25,767.95 ₪, ונותר חוב בסכום של 14,534 ₪. מזכירות לשכת הוצאה לפועל פתחה התיק בסך של 5,575 ₪ (המנה בין סכום שטר החוב והסכום ששולם על ידי החייב).
7. ביום 16.08.2021 נדחתה בקשת החייב בטענת "פרעתי", ונקבע כי החסיר תשלום שלא יפחת מסך של כ-500 ₪ ועל כן לא עמד בהוראות פסק הדין. עוד נקבע כי יש להפחית ריבית פיגורים בתקופה בה הזוכה ישבה בחוסר מעש.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

8. החייב שילם את מלוא יתרת החוב המופיעה בתיק זה נכון לחודש נובמבר 2021, והוא נסגר. בד בבד, הזוכה עתרה להגדיל החוב בסכום נוסף של **25,830** ₪ בטענה כי לא חל תיקון 50 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 (להלן: "**החוק**"), ויש לשערך את החוב בצירוף ריבית של 17% מחודש יולי 2018.

9. הסוגיה שלפניי מעלה האם מכוח הסכם הלוואה ושטר חוב בענייננו, זכאית הזוכה להגדיל החוב כפי שעותרת. יש לבחון האם חוזה ההלוואה עסקינן עומד בהוראות הדין וכך לגבי שיעור הריבית אותה דורשת הזוכה. כפי שהובהר בהחלטתי מיום 27.02.2022, נראה כי לעניין הנדון יכולה להיות השפעה רוחבית על תיקים נוספים של הזוכה שבבסיסם הסכמי הלוואה ושטרי חוב דומים או זהים.

ב. טענות הצדדים

הזוכה

10. החייב הפר את הסכם הלוואה מיום 24.05.2018 (להלן: "**הסכם הלוואה**") ומשכך נפתח התיק הראשון ובבסיסו שטר חוב על סך של **29,948** ₪ (להלן: "**שטר החוב**"). החייב הגיש התנגדות לביצוע שטר לבית המשפט, ובחודש ינואר 2019 ניתן תוקף של פסק דין להסכמות הצדדים לפיהן החייב ישוב לשלם את התשלומים לפי הסכם הלוואה, ונדחתה התנגדותו (להלן: "**פסק הדין**"). על כן, המועד בו הפר החייב את הסכם הלוואה הינו 01.07.2018.

11. בחודש **אוקטובר 2019** חדל החייב לעמוד בתשלומים בהתאם לפסק הדין, ונותר חוב בסך של **4,185** ₪ בערכי קרן, ולכן הזוכה חידשה את הליכי הגביה בתיק הראשון. במשך תקופה ממושכת מאז שחדל החייב לשלם את החזרי הלוואה ועד היום, הוא לא טרח להסדיר החוב. בקשת החייב בטענת פרעתי נדחתה "**בהחלטה מנומקת כדבעי**" ביום "18.08.2021" (צריך להיות, 16.08.2021, תוספת שלי ג.א.).

12. מאחר והחייב הפר את הסכם הלוואה עוד ביום 01.07.2018, יש להעמיד את החוב בתיק בהתאם לסכום שטר החוב בצירוף ריבית בשיעור 17% לשנה ועד למועד הפירעון המלא, קרי העמדת החוב בתיק נכון לחודש אוקטובר 2021 על סך של **25,830** ₪.

13. הזוכה הודיע במסגרת הדיון בטענת "פרעתי", כי בכוונתה להגיש בקשה זו להוספת ריבית. תיק זה נפתח אומנם בחודש יוני 2020, אך לקח זמן רב לאתר את החייב לשם ביצוע מסירה. רק בחודש אוגוסט 2021 הוכרעה בקשת החייב בטענת "פרעתי", ומכאן הוגשה בקשה זו רק בחודש נובמבר 2021.

14. הזוכה מנהלת משנת 2018 הליכים משפטיים לגביית החוב, ועד היום הוא לא שולם במלואו, חרף התחשבות מופלגת במסגרת התיק משנת 2018. לאור סגירת תיק הראשון והאילוץ לפתוח תיק זה, יש לעדכן מלוא הריבית ההסכמית לפי הסכם הלוואה ואין להחיל את תיקון 50 לחוק. בכול

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

מקרה התנהלות החייב מהווה "טעם מיוחד" בהתאם להוראות סעיף 6(ב2) (3) לחוק וכפועל יוצא יש להחיל סעיף 6(ב2) (1), מעבר לפרק הזמן של שנה.

15. הזוכה מטעימה כי בהתאם לשטר החוב, החייב התחייב לשלם סך של 29,948 ₪ "בצירוף הפרשי הצמדה וריביות... הריבית תחושב לפי 17% (ובמילים: שבעה עשר אחוזים לשנה) והכל בכפוף להסכם ההלוואה...". לחילופין, אין מניעה להחיל את הריבית הקבועה בשטר החוב ממועד פתיחת תיק ההוצאה לפועל ועד לפירעון בפועל.

החייב

16. במסגרת פסק הדין נקבע כי לאחר תשלום חוב הפיגורים, ייסגר התיק הראשון. הזוכה לא פעלה כאמור ואף ניתנה לה התראה כי אם לא תגיש הבהרה בדבר דיווח על תקבולים באיחור, היא תישא בהוצאות 500 ₪ שיופחתו מסכום החוב בתיק הראשון. ביום 11.10.2019 עתר החייב לביצוע הקטנת החוב בתיק לרבות הוצאות שהוטלו על הזוכה.

17. החייב לא היה מודע לגובה החוב שנותר לו לשלם, ובהעדר שיתוף פעולה עם הזוכה לא שילם תשלום לחודשים נובמבר-דצמבר 2019 במועד, אלא בשלב מאוחר יותר. לאחר דיון בתיק הראשון נקבע כי יש לסגור בהתאם להוראות פסק הדין. בסופו של יום שילם החייב סך של 24,448 ₪ שהוא סכום החזר ההלוואה בניכוי סך של 500 ₪ שהוטלו כהוצאות על זוכה. ההחלטות שניתנו הינן חלוטות ובבחינת "מעשה בית דין".

18. התיק משנת 2018 נסגר באיחור של 9 חודשים בשל מחדל הזוכה. נותרנו רק עם תשלום סך של 5,000 ₪, שהוא סכום הפיצוי המוסכם לפי שטר החוב (להלן: "הפיצוי המוסכם").

19. תיק זה נפתח בסכום של 29,984 ₪ בניכוי הסכום ששולם על ידי החייב עד אותו מועד בסך 25,767.95 ₪, ובסך הכל החוב בפתיחה הינו 5,522.67 ₪ השקולים לסכום הפיצוי המוסכם בצירוף ריבית. ביום 07.11.2021 שולם החוב בתיק בסכום של 5,694 ₪ בגין עיקול שכר של החייב, ועל כן יש לסגור אותו.

20. שטר החוב ניתן לביצוע בכפוף לתנאי הסכם ההלוואה. סעיף 1' להסכם הלוואה קובע כי "כל תשלום אשר לא ישולם בסדרו ובמועדו יישא הצמדה וריבית בשיעור של 17%...." "ריבית הפיגורים". לכן מדובר בכל תשלום בנפרד, ולא מלוא ההלוואה כפי שמבקש הזוכה לטעון. בנוסף, סעיף 2 להסכם הלוואה קובע כי יוכל להעמיד את ההלוואה לפירעון מידי ולשם גביית מלוא ייתרת ההלוואה, ולא סכום ההלוואה במלואו. החוב של החייב כלפי הזוכה הינו כדי שיעורו ביום 01.07.2021.

21. התיק משנת 2018 נסגר רק בחודש ינואר 2020, וכמה ימים בטרם נפתח תיק זה ביצע הזוכה הקטנת קרן החוב באותו תיק. במידה והזוכה היה פועל בהתאם להוראות פסק הדין וסוגר התיק הראשון, הייתה פתוחה בפניו הדרך לפתוח תיק נוסף לגבי הפרה או אי תשלום במועד של יתרת החוב בתוספת ריבית פיגורים. משנסגר התיק הראשון מהווה הדבר מעשה בית דין ובתוך זה לעניין הריבית.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

22. תיק זה נפתח על סכום הפיצוי המוסכם שבהסכם ההלוואה, ורק בחלוף כשנה וחמישה חודשים נטענה טענה כי יש להגדיל החוב בתיק, והמשמעות היא כי הזוכה ויתרה על זכותה להעלות טענה זו. החישוב האריתמטי בתיק זה, נכון ולא עלתה בשעתו כל טענה מצד הזוכה בעניין זה. לכן הזוכה ויתרה על הזכות להעלות טענה זו.

23. התיק הראשון נסגר בהחלטה שיפוטית ולא בפשרה. זאת לפי הוראות פסק הדין שנתן תוקף להסכמות הצדדים. בהחלטה בטענת פרעתי נקבע כי יש להפחית ריבית בהתאם להוראות סעיף 4א81 לחוק לאור אי נקיטת הליכים מיום פתיחתו. לכן, הדרך לתקוף החלטה זו הוא בערעור ולא בבקשה להגדלת הריבית בתיק.

24. טענות הזוכה כי היה קושי באיתור החייב אינן משנות מהעובדה כי יכולה הייתה לבקש להגדיל החוב בתיק, בכל שלב.

ג. לגופם של דברים

25. ההכרעה תחולק ל-5 חלקים:

25.1. בחלק א' תבחן שאלת תחולת תיקון 50 לחוק המורה כי שטר שהוגש לביצוע בחלוף שנה מהמועד שבו ניתן היה להגישו בלשכת ההוצאה לפועל, יתווספו לו הפרשי ריבית והצמדה (שמירת ערך הכסף) מאותו מועד ועד לפתיחת תיק ההוצאה לפועל.

25.2. בחלק ב' תוכרע השאלה מהו שיעור הריבית שתחול, האם על מלוא שטר החוב או חלקו, וסוגה.

25.3. בחלק ג' תוכרע טענתה החלופית של הזוכה לפיה יש להחיל את הריבית ההסכמית על שטר החוב ממועד פתיחת תיק זה.

25.4. בחלק ד' תידון סוגיית חוקיות הוראות הסכם ההלוואה ושטר החוב בהתאם לדרישות הדין. בשלב זה יבוצע סיכום ביניים ויישום המסקנות ביחס לתיק הפרטני.

25.5. לאחר מכן, בחלק ה' תיבחן המשמעות הרוחבית של ההכרעה בתיק זה, על תיקים נוספים של הזוכה בגין הסכמי הלוואה ושטרי חוב הזחים להסכם נשוא תיק זה או דומים לו בלשכת ההוצאה לפועל.

26. טענות החייב לעניין החלטות חלוטות שניתנו בתיק זה או בתיק הראשון, לרבות פסק הדין, אינן מונעות בחינת בקשת הזוכה מטעם זה לבדו. אכן, ההחלטה לסגור התיק הראשון הינה החלטה חלוטה, דבר שאין חולק עליו, אך במסגרת אותו הליך לא הוכרעה סוגיית הריבית כפי שהובאה לפני עתה. במסגרת אותה החלטה קבע כבוד הרשם שרון קרן (כתוארו דאז), כי "ב"כ הזוכה טוען, כי משמעות סגירת התיק הינה שהוא יהיה רשאי לפתוח תיק הוצאה לפועל חדש על יתרת הקרן שלא

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

סולקה והסנקציות העולות מהסכם ההלוואה להם הזוכה זכאית כתוצאה מההפרה". לכן אין מניעה לבחון טענות אלו במסגרת הליך זה.

27. סוגיית החלת הריבית המתאימה בתיק זה הינה מסוג הנושאים המסורים לרשם ההוצאה לפועל במסגרת ניהול תיק הוצאה לפועל. האמור נלמד מהוראה הכללית המופיעה סעיף 3א(ב) לחוק, ואף הוראת תקנה 126א לתקנות ההוצאה לפועל, התש"ס-1979 (להלן: "התקנות") שכותרתו: "תיקון טעות": "רשם ההוצאה לפועל רשאי, בכל עת, לתקן כל פגם או טעות בכל הליך לפי החוק, וכן רשאי הוא ליתן הוראות בדבר המשך ההליכים בתיק שנסגר או שנגזז בטעות ובדבר כל ענין אחר, ככל שייראה לו צודק."

חלק א' - החלת תיקון 50 לחוק

28. בעת פתיחת תיק ההוצאה לפועל עסקינן, קבעה המזכירות ריבית בהתאם להוראות תיקון 50 לחוק (להלן: "תיקון 50"), הקובע:

"6... (ב2) (1) על אף האמור בכל דין או הסכם, הוגשה בקשה לביצוע פסק דין או שטר בחלוף שנה מהמועד שבו היה אפשר להגיש לבצוע בלשכת ההוצאה לפועל לפי פסקה (2), ייוספו לסכום הקבוע בפסק הדין או בשטר, לפי העניין, רק הפרשי הצמדה וריבית, כהגדרתם בסעיף 1 לחוק פסיקת ריבית והצמדה, מהמועד שבו היה אפשר להגיש את הבקשה לביצוע בלשכת ההוצאה לפועל ועד למועד שבו הוגשה הבקשה לביצוע; ואולם –

(א) נקבעו בהסכם הפרשי הצמדה אחרים – ייוספו הפרשי הצמדה כפי שנקבעו בהסכם;

(ב) הריבית לא תעלה על ריבית מכוח הסכם או מכוח הדין;

(2) לעניין סעיף קטן זה, יראו את המועדים כמפורט להלן כמועד שבו היה אפשר להגיש בקשה לביצוע בלשכת ההוצאה לפועל:

(א) לעניין פסק דין – לאחר שחלף המועד שנקבע בפסק הדין לביצוע, ואם לא נקבע מועד כאמור – לאחר שחלפו 30 ימים מיום מתן פסק הדין גם אם ניתן שלא במעמד החייב;

(ב) לעניין שטר – מועד הפירעון, כהגדרתו בסעיף 3א(1);

(3) רשם ההוצאה לפועל רשאי, לבקשת הזוכה, לקבוע תקופה ארוכה יותר מזו שבפסקה (1), מטעמים שיירשמו;

(4) הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על פסק דין למזונות."

(ההדגשות אינן במקור)

29. טענתו העיקרית של החייב הינה כי לא ניתן להחיל ריבית פיגורים לאור התיקון עסקינן, שכן חלפה שנה מהמועד שניתן היה להגיש את שטר החוב. איני סבור שאלו פני הדברים וכפי שיובהר.

30. יש לקבוע מהו המועד שבו "היה אפשר" להגיש את שטר החוב לביצוע, וממועד זה למנות את תקופת השנה הקבועה בתיקון 50 לצורך חישוב הריבית כאן. שטר החוב נושא תאריך 24.05.2018 ובחודש אוגוסט 2018 נפתח התיק הראשון. לכן שטר החוב הוגש "במועד" לפי תיקון 50 לחוק אותה עת. אבל, התנגדות החייב לביצוע שטר נדונה בבית המשפט הנכבד בהליך ת"ט 18-10-43744, ובפסק הדין מחודש ינואר 2019 נקבע כי לסילוק מוחלט של טענות הצדדים, החייב ישוב לשלם **בהתאם לתנאי הסכם ההלוואה** בצירוף הפיגורים החל מחודש ינואר 2019.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

31. כל עוד החייב עומד בהוראות פסק הדין, אין להגיש את שטר החוב לביצוע ולא מונים את תקופת השנה כאמור מיום שנחתם. טענת החייב כי חלפה שנה ממועד שנחתם שטר החוב הגם נכונה, אינה מתקבלת, שכן אין לטעמי במקרה זה משמעות לתאריך החתימה על שטר החוב כדי להוות "מועד" שבו ניתן להגישו לביצוע. עמדתי היא כי מועד זה מתגבש עם קרות אירוע בדמות הפרת הסכם ההלוואה, אך בוודאי לא קודם לכן.

32. בהקשר זה יוזכר כי החייב הגיש בקשה בטענת פרעתי בתיק הראשון, ובהחלטה מחודש **אוגוסט 2020** נקבע כי יש לסגור התיק משנת 2018, לאור הוראת פסק הדין.

33. הזוכה ידעה כי יש לסגור התיק הראשון, ובחרה שלא לעשות כן אלא להותירו פתוח "על אש קטנה" ואף לנהל הליכים במסגרתו. אין לזקוף זאת כאילו מדובר בהליכים לגביית החוב לצורך תיקון 50 לחוק וחישוב "המועד האפשרי". מרגע ששולם חוב הפיגורים לפי פסק הדין חובת הזוכה הייתה לסגור התיק הראשון אך לא עשתה כן, אלא באיחור ניכר. אין להתיר מצב בו הזוכה תפעל בניגוד להוראות פסק הדין ותבקש אח"כ לטעון כי ניהלה הליכי גביה במסגרת שהיה צריך להיסגר, ולכן לקבוע כי שטר החוב הוגש במועד החוקי לעניין תיקון 50 לחוק. ללא קשר להתנהלותו הנטענת של החייב, היה על הזוכה שהינה נושה מנוסה לפעול בהתאם להוראות פסק הדין ולסגור התיק מיד עם תשלום חוב הפיגורים ביום **05.04.2019** (וראו סעיף 8 לתגובת החייב מיום 22.12.2021).

34. נקודת המוצא היא כי החייב הפר את הוראות פסק הדין בחודש **אוקטובר 2019**, זהו "המועד האפשרי" שבו קמה לזוכה הזכות לפעול לגביית יתרת החוב שנותרה אותה עת בלבד, ולא מלוא החוב בהתאם לשטר החוב, וכפי שיפורט בהמשך (ראו לעניין זה סעיף 20 להכרעתי בבקשה בטענת "פרעתי" מיום 16.08.2021, שהינה החלטה חלוטה שלא הוגש עליה ערעור).

35. בפועל, תיק זה נפתח רק בחודש **יוני 2020**, אך מסירה של אזהרה הינה מחודש אפריל 2021! היינו בחלוף 10 חודשים מיום שנפתח או 18 חודשים מיום שהפר החייב את פסק הדין. הזוכה טענה בסעיף 18 לתצהיר התמיכה בבקשתה מיום 20.10.2021 כי "אך כזכור לקח זמן לאתר את החייב למסירת אזהרה...". מדובר בטענה כללית ללא פירוט או מסמכים ומטעם זה היא נדחת. יודגש כי עסקינן בחייב העובד במשטרת ישראל, ולכן ספק בעיני כי היה קושי לאתר כנטען (וכפי שלא הוכח). חיזוק לכך נלמד מההליכים הרבים שניהלה הזוכה כנגד החייב במסגרת התיק הראשון על גלגוליו, שאז לא ראיתי כי הייתה בעיה כלשהי באיתורו או בניהול הליכים משפטיים ענפים נגדו. לאחר מכן הוסיפה הזוכה טענה חדשה בתשובתה מיום 17.01.2022 (סעיף 12) ובה טען כי תקלות טכניות שהתרחשו בלשכת ההוצאה לפועל בנוגע לפתיחת התיק, ואין לזקפן לחובתה. ומה בין תקלות טכניות נטענות לביצוע מסירה של אזהרה בפרק זמן סביר? לא ראיתי כי אסמכתא להוכחת טענה זו, ולכן היא נדחת. למען הזהירות גם אם הייתה מוכחת תקלה כזו או אחר. שעה שמדובר בנושה מקצועי אזי מצופה היה כי יעקוב אחר בקשותיו לפתיחת תיק ויפעל לתקן לפי צורך וככל שהיה צורך.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

36. הליכי גביה אפשריים ביחס ליתרת החוב אותה עת (ולא על מלוא סכומו של שטר החוב), החלו הלכה למעשה בחלוף כ-18 חודשים מיום שהפר החייב את הוראות פסק הדין. נכון הוא, כי תיק ההוצאה לפועל נפתח בחלוף כ-8 חודשים מיום אותה הפרה, אך מאחר ולא בוצעו הליכי גביה יש לזקוף זאת לחובת הזוכה ואין לתת לה "ליהנות" מפעולה טכנית של פתיחת תיק הוצאה לפועל בלבד או בטענה שדחיתי כי היה קושי לאתר את החייב.

37. הדבר מתיישב עם תכליתו של תיקון 50, שכן בדברי ההסבר "הצעת חוק ההוצאה לפועל (תיקון – אי חיוב בריבית עקב שיהוי בביצוע הליכי הוצאה לפועל), התשע"ו-2016", נרשם:

"מטרת התיקון לחוק היא למנוע מהזוכה להשתהות בפתיחת תיק הוצאה לפועל, במקרים שניתן פסק דין או שטר שלא נפרע. כיום הזוכה יכול להחליט שלא לפעול בסמוך למועד הקבוע לתשלום פסק הדין או לפירעון השטר, לצורך אכיפת החוב, וכך במשך תקופה ארוכה שיכולה להימשך מספר שנים ואף מעבר לכך ורק בחלוף שנים אלה יבקש הזוכה לאכוף את החוב באמצעות ההוצאה לפועל, ורק אז יסתבר לחייב, כי במשך התקופה שחלפה חובו תפח עשרות מונים. הצעת החוק נועדה להשיג שתי מטרות עיקריות: מחד גיסא, לתמרץ את הזוכה לפנות להוצאה לפועל לצורך אכיפת פסק הדין או השטר, ומאידך גיסא, למנוע התווספות של ריבית לחוב. מוצע לקבוע שזוכה שלא פעל כאמור למימוש של פסק הדין בתוך 180 ימים, מהמועד שנקבע בו לביצוע, ובשטר – בתוך 180 ימים ממועד פירעונו, לא תיווסף לחוב ריבית לפי פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961, אלא החל מהמועד שבו פסק הדין או השטר, לפי העניין, הוגש בפועל לביצוע ואכיפה על פי החוק." (ההדגשות אינן במקור).

38. המסקנה היא, כי תיקון 50 חל על תיק זה, ולכן חישוב הריבית כפי שביצעה מזכירות לשכת ההוצאה לפועל עת הוקם תיק זה, היא המתאימה. בבקשת ביצוע טענה הזוכה כי נותר חוב בסכום של 14,543.84 ₪ אך כפי שנקבע בהחלטתה בטענת "פרעתי", חובו של החייב נכון לאותו מועד הינו כ-5,500 ₪ (קרן) ואשר מורכב מסכום הפיצוי המוסכם לפי שטר החוב בסך 5,000 ₪ בתוספת 500 ₪ בגין יתרת החוב לפי הסכם ההלוואה (ראו לעניין זה סעיף 23 להחלטה לעיל). לכן, מששולם מלוא החוב יש להורות על סגירת התיק.

39. גם אם לא נחיל את הוראות תיקון 50 על תיק זה, אזי נגיע לתוצאה זהה:

חלק ב' - מהו שיעור הריבית שתחול, האם על מלוא שטר החוב או חלקו, וסוגה.

40. לו נקבע שאין להחיל את הוראת תיקון 50 לחוק, ויש להורות על הוספת ריבית הסכמית בשיעור 17% על יתרת החוב שלא שולם (וראו סעיף 6 (ב) (2) (1) (א) לחוק), כלל בסיס הוא שאין לזוכה זכות שבדין ליהנות מריבית הסכמית גבוהה בתקופה בה ישבה בחוסר מעש. האמור לכל הפחות מחודש אוקטובר 2019 (מועד ביצוע תשלום אחרון על ידי החייב לפי פסק הדין), ועד שנמסרה אזהרה לחייב בחודש אפריל 2021. כך נקבע בהחלטתי בטענת פרעתי מיום 16.08.2021 שהינה החלטה חלוטה שלא הוגש עליה ערעור.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

41. פסק הדין "יישר קו" עד לאותו מועד בחודש ינואר 2019, ורק בחודש אוקטובר 2019 חדל החייב מתשלומיו. לכן זהו המועד הקובע לעניין חישוב ריבית כלשהי, ובכל מקרה לא על מלוא שטר החוב אלא על יתרת החוב נכון לאותו מועד.

42. משמעות קביעה זו הינה כי אין לאשר ריבית הסכמית מיום 01.07.2018 כבקשת הזוכה. אזכיר את הברור כי אין תיק ההוצאה פועל יכול לשמש לזוכה "תוכנית חיסכון" לפיה יוכל להמתין בנקיטת הליכים לגביית החוב ביודעו כי יכול ליהנות מריבית גבוהה ביותר במשך אותה תקופה. ראו לעניין זה ע"א (ת"א) 2836/03 עיריית תל אביב נ' מור תמר [פורסם בנבו], ניתן ביום 24.01.2006.

43. הדבר נלמד גם מתנאי הסכם ההלוואה בהתאם לסעיף 11 להסכם הלוואה נקבע כי "כל תשלום אשר לא ישולם בסדרו ובמועדו יישא הצמדה וריבית בשיעור של 17%..." ("ריבית הפיגורים") (ההדגשות אינן במקור). היינו לפי הסכמות הצדדים ריבית הפיגורים חלה על כל תשלום שלא שולם במועדו וכסדרו, ולא על מלוא סכום שטר החוב. בסעיף 2 להסכם הלוואה קובע כי יוכל להעמיד את ההלוואה לפירעון מידי ולשם גביית מלוא יתרת ההלוואה ולא סכום ההלוואה במלואו כדי שיעורו את נחתם שטר החוב.

44. להשלמת התמונה יוזכר כי ההלכה הפסוקה קובעת כי חוזה, ובמקרה זה הסכם ההלוואה, הניתן לפירושים שונים, יש לפרשו לרעת המנסח היא הזוכה רע"א 3577/93 הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ נ' אהרון מוריאנו [פורסם בנבו], ניתן ביום 18.08.1994, וכן רע"א 6493/21 שמואל לגזיאל נ' אר אס דיזיין בע"מ [פורסם בנבו], ניתן ביום 02.02.2022. בתיקון 2 לחוק החוזים משנת 2011 נקבע בסעיף 25(ב): "חוזה הניתן לפירושים שונים והייתה לאחד הצדדים לחוזה עדיפות בעיצוב תנאיו, פירוש נגדו עדיף על פירוש לטובתו". הדבר נכון לעניינו ומובא להשלמת התמונה. לכן, יש להעדיף כל פרשנות של הסכם ההלוואה ושטר החוב, לטובת החייב.

45. בסיכום נקודה זו, אני בדעה כי אין להתיר הוספת ריבית הסכמית או ריבית פיגורים מכוח הסכם ההלוואה ושטר החוב מיום 01.07.2018. ריבית שתתווסף, אם תתווסף, לעולם אינה יכולה להיות על מלוא סכום שטר החוב אלא רק על החלק היחסי שלא שולם. מאחר וקבעתי כי החוב בתיק נכון למועד הכרעתי בבקשה בטענת "פרעתי" לא יעלה על סך של 5,500 ₪ בערכי קרן (וראו סעיף 38 לעיל), לכל היותר יש להוסיף לסכום זה ריבית הסכמית לפי סעיף 6(ב) (1) (א) לחוק. עתה נבחן מהו המועד להחלת ריבית זו.

חלק ג'- החלת ריבית הסכמית מיום פתיחת תיק ההוצאה לפועל

46. טענה חלופית של הזוכה היא, כי יש להחיל את הריבית ההסכמית על שטר החוב ממועד פתיחת תיק זה. טענה זו, דינה דחייה שכן מדובר בניסיון לכאורי לתקוף את החלטתי מיום 16.08.2021 בטענת "פרעתי", בה קבעתי הפחתת ריבית בתקופה בה ישבה הזוכה בחוסר מעש, ומכוח הוראת סעיף 4א81 לחוק. בכך די.

47. הזוכה ביקשה לטעון כי אין לזקוף לחובתה את תקופת חוסר המעש ממועד סגירת התיק הראשון "בשל נסיבות שמצויות מחוץ לשליטתה והנעוצות בהתנהלותו הקלוקלת של החייב...

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

ובניהול הליכי סרק רק לשם רווח זמן. איני יכול לקבל טענה זו. בדיון שנערך לפניי ביום **10.08.2021**, ציינה הזוכה כי היא החברה הוותיקה בישראל בתחום ההלוואות החוץ בנקאיות. אם זה המקרה, אזי המסקנה היא כי היא מנוסה ובעלת מערך משפטי איתן וניסיון רב בתחומה. על מנת לסבר את העין, החייבת הוקמה עוד בשנת 2015 בהתאם לנתוני רשות התאגידים. לכן, מיום שהפר החייב את הסכם ההלוואה בחודש אוקטובר 2019, לא נתנה הזוכה ככל הסבר מניח את הדעת מדוע המתנה כ- 8 חודשים עד לפתיחת תיק הוצאה לפועל זה, ועוד כעשרה חודשים עד לביצוע מסירה אזהרה. כשרצתה הזוכה אצה ופתחה התיק הראשון בתוך כ-30 ימים מיום שלא שולם ההחזר הראשון לפי הסכם ההלוואה, ובהמשך ניהלה הליכים הוצאה לפועל במסגרת אותו תיק ובבית המשפט. השהוי וחוסר המעש רובץ לפתחה של הזוכה. כך נקבע בהחלטתי בבקשה בטענת "פרעת" זה מכבר.

48. ביום 07.11.2021 שולם מלוא החוב בהתאם לנתוני לשכת ההוצאה לפועל אותה עת, וזאת מכוח כספים שעוקלו משכרו של החייב. מקובלת עלי טענת הזוכה כי ריבית שתחול, מהמועד שיקבע, הינה ריבית הסכמית. לפי נתוני תיק ההוצאה לפועל, לסכומי כדי שיעורו בפתיחתו נוספה ריבית הסכמית בשיעור 17% בקיזוז ריבית פיגורים בתקופת חוסר המעש בין התאריכים 09.06.2020 ועד ליום 23.03.2021 כפי שנקבע בהחלטתי בטענת "פרעת" מיום 16.08.2021.

49. **לכן, נדחית גם טענתה החלופית של הזוכה, תוך הדגשה כי חלה ריבית הסכמית על יתרת החוב שלא בתקופת חוסר המעש, ומששולם החוב כאמור יש להורות על סגירת תיק ההוצאה לפועל.**

חלק ד' - בחינת הסכם ההלוואה לפי הוראות הדין

50. כעת יש לבחון את הסכם ההלוואה בראי הוראות הדין. מאחר ומדובר בהלוואה שניתנה על ידי מלווה שאינו תאגיד בנקאי חלה עליה הוראות "חוק הסדרת הלוואות חוץ-בנקאיות, התשנ"ג-1993" (להלן: "החוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות"), או בשמו היום "חוק אשראי הוגן, התשנ"ג-1993". בהקשר זה אציין במסגרת תיקון מס' 5 לחוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות נערך שינוי מהותי ונרחב לרבות שינוי שמו וכן הרחבת תחולתו. התיקון כאמור נכנס לתוקף ביום 25.8.2019. בעניינו הסכם ההלוואה הינו משנת 2018 ומשכך תיקון 5 כאמור אינו חל **לכאורה**.

51. סעיף 1 לחוק הסדרת הלוואות חוץ בנקאיות, מחיל הוראותיו על המקרה שלפניי ותוחם את החובות והזכויות של הצדדים: "לווה" - למעט תאגיד, ובמקרה שלנו, החייב. "מלווה" - מי שנותן הלוואה, למעט תאגיד בנקאי ותאגיד עזר כמשמעותו בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981, ובמקרה שלנו, הזוכה.

52. בחינת הוראות הסכם ההלוואה ושטר החוב מלמדים על כשלים מהותיים לאורכו ולרוחבו בניגוד להוראות הדין. זאת לכל הפחות בשלושה: הפרת חובת הגילוי הקבועה בדין, שאלת חוקיות הריבית בהתאם לשטר החוב והסכם ההלוואה, והפרות נוספות של הוראות החוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

הפרת חובת הגילוי לפי החוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות

53. סעיף 3(ב) לחוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות על סעיפיו הקטנים, קובע את חובת הגילוי הבסיסית החלה על הזוכה בבואה לתת הלוואה כבמקרה זה:

"3... (ב) חוזה הלוואה יכלול גילוי מלא של הפרטים האלה: ...
 "(4) שיעור הריבית, ביחס לסכום ההלוואה, בחישוב שנתי המביא בחשבון גם ריבית דריבית, בהתאם למועדי פירעון ההלוואה".
 (ההדגשות אינן במקור)

53.1. בסעיף 1א' להסכם ההלוואה נקבע כי: "ההלוואה הינה בסך השווה ל 15,000 ₪, שערכם נמדד לפי מדד המחירים הצרכן האחרון שהתפרסם על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ביום העמדת ההלוואה." קרי, אין התייחסות לרכיב שיעור הריבית בחישוב שנתי המביא בחשבון ריבית דריבית בהתאם למועדי פירעון ההלוואה. בסעיף 1ג' להסכם ההלוואה נקבע כי:

ג. ההלוואה תישא ריבית בשיעור של אחוזים לחודש קלנדרי (להלן: "ריבית").

53.2. מהי אם כן הריבית החלה על פי הסכם ההלוואה? צמד המילים – "ריבית דריבית" לא אותר כלל בחוזה ההלוואה בשפה פשוטה ונהירה. כל שנרשם הוא כי ריבית הפיגוררים הינה בשיעור 17% לפי סעיף 1ו' להסכם ההלוואה, ועל כל תשלום שלא שולם במועד. לעומת זאת, בשטר החוב נקבעה "ריבית" "שתחושב" בגובה 17%. ואילו בסעיף 1ג' לא הובהר מהי הריבית שתחול על ההלוואה. כל שצוין בשטר החוב הוא כי "החייב מתחייב לשלם זוכה סך של 29,948 ₪ (בגין הלוואה בסכום של 15,000 ₪, תוספת שלי ג.א) "בצירוף הפרשי הצמדה והריביות כמפורט להלן: "סכום השטר צמוד למדד המחירים לצרכן הכולל פירות וירקות... "המדד היסודי" - המדד האחרון שפורסם בסמוך לתאריך 15.04.2018... "המדד החדש" - המדד שפורסם לאחרונה לפני ביצוע תשלום השטר בפועל... אם במועד ביצוע בפועל של תשלום שטר זה המדד החדש יהיה גבוה מהמדד היסודי, אשלם סכום השטר כשהוא מוגדל באופן יחסי למידת העליה...". לכן לא ברור האם חלה ריבית של 17% על כל תשלום שלו ישולם במועד לפי הסכם ההלוואה, ובנוסף ריבית נוספת או אולי "ריבית דריבית" בשיעור של 17% לפי שטר החוב (ועל סכומו). הדבר אף יוצר בלבול וניתן לשגות ולחשוב שמדובר באותם 17% אחוז, אך נראה שלא זה המצב. מאחר והריבית אינה מוגדרת בסעיף 1ג' להסכם ההלוואה, לא ברור כיצד מפנה הזוכה בשטר החוב לאותו סעיף: "הריבית תחושב לפי 17%... והכל בכפוף להסכם ההלוואה...".

53.3. הפוך תהפוך בהסכם ההלוואה ובשטר החוב, ולא תבין מהי ריבית הפיגוררים השנתית כפי שנדרש לפרט לפי דין ומהו היסוד לחישוב כל מדד בכל תקופה. איני סבור כי

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

מהסכם זה יכול החייב ללמוד את עלותה האמתית של ההלוואה שנטל, אלא אם יפנה תחילה לרואה חשבון שיהפוך את המילים למספרים פשוטים הנהירים לכל.

53.4. אם לא די בכך, בסעיף 1ד' להסכם ההלוואה נרשם:

"ד. מובהר ומוסכם בזאת כי התחייבויות הלווה לשלם את הריבית כאמור לעיל" (הכוונה היא לסעיף ג' בחוזה ההלוואה בו הושמטו נקודות האחוז של הריבית, תוספת שלי ג.א) .."ניתנה בשימת לב ובהתחשב בנסיבות ההסכם כולו וכי התחייבותו זו הינה סבירה בנסיבות אלו. כן מצהיר הלווה כי בנוסף לביקורו באתר ומילוי טפסי ההלוואה המקוונים באתר, הוא קרא את ההסכם וכי תוכנו מובן לו וכי חתימתו עליו מהווה את הסכמתו לכל תנאי ההלוואה המפורטים באתר, ובהסכם זה להלן פיגורים בתשלומים בגינה עלולים להוביל להליכי גבייה משפטיים והוצאה לפועל כמפורט בהסכם זה ועל פי חוק."

53.5. וכיצד נקבע כי ההתחייבות לשלם ריבית "כאמור לעיל" "הינה סבירה", אם לא ניתן לדעת מהי הריבית החלה? מהו המדד ומהי העלות האמתית של ההלוואה? פרטים אלו הוסתרו מהחייב עת נטל ההלוואה והינם בבחינת "חור שחור" בחובת הגילוי. השימוש במילים כגון "סבירות" של הסכם ההלוואה אינה יכולה לחפות על פגם זה. סבירות זו, נבחנת עתה ונראה כי היא אינה "סבירה" כלל ועיקר.

53.6. אם לא די בכך, לאחר שהזוכה מחתימה את החייב על "סבירות" הריבית שאינה ידועה בפועל, נרשם בסעיף 1ה' להסכם ההלוואה את סכום התשלום החודשי המתפרש על פני 18 חודשים. זאת ללא פירוט העלות הממשית של האשראי בחישוב שנתי, ובסך של 1,368 ₪ לחודש. לא צוין מהו רכיב הקרן מתוך תשלום זה, ומהו רכיב הריבית. אם נפרק את התשלום החודשי נגלה כי עבור 15,000 ₪ על החייב להשיב סך של 24,948 ₪. אומר, כל תשלום חודשי מורכב מקרן בסך 833 ₪ לחודש ובתוספת סך של 552 ₪ שלא ברור האם הם בבחינת "ריבית", "תוספת" או אחרת. מידע זה לא גולה בשפה פשוטה וברורה או בשפה כלשהי, אלא הוטמע, שלא לומר, הוסתר בהסכם ההלוואה. אולי מדובר ב"תוספת" בהתאם לסיפה של סעיף 1 לחוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות?

53.7. בכך לא די. סעיף 3ב(6) החוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות קובע:

**"בהלוואה צמודה למדד או לבסיס אחר –
(א) סוג ההצמדה ושיעורה, ובסיס ההצמדה ומועדו.
(ב) הרכיבים שעליהם חלה ההצמדה".**

53.8. בסעיף 1א' להסכם ההלוואה נרשם: **"ההלוואה הינה בסך של 15,000 ₪ שערכם נמדד לפי מדד המחירים לצרכן האחרון שהתפרסם על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ביום העמדת ההלוואה" (ההדגשות אינן במקור).** בשטר החוב נרשמו מושגים כגון הצמדה למדד המחירים לצרכן הכולל פירות וירקות, "מדד יסודי" שהוא המדד האחרון שפורסם "בסמוך לתאריך 15/04/2018" וכן "מדד חדש" אשר פורסם "לאחרונה" לפי ביצוע התשלום לא ברור לפי איזה מדד יש להתייחס,

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

או למצער שיעורה של ההצמדה או מועדה. תנאים כללים אלו אינם מקבלים משמעות ברורה פשוטה "שחור על גבי לבן", קרי מהו סכום הכסף של החייב להשיב בגין ההלוואה וממה מורכב סכום זה.

53.9. סעיף ב(7) לחוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות קובע:

"ציון כל התוספות שאינן מנויות בפסקאות (4) עד (6) תוך פירוט סכומיהן"

סעיף קטן 7 לעיל דורש פירוט של כל התוספות שאינן מנויות בסעיפים הקטנים כאמור, בבחינת: "תוספות": "תוספת"- כל סכום שנדרש לוה לשלם בקשר לחוזה ההלוואה מעבר לסכום שקיבל בפועל מן המלווה, למעט ריבית פיגורים". תוספות אלו אינן מפרטות אינן רשומות, ולא גולו עד היום.

53.10. בסעיף 1ה' להסכם ההלוואה הזוכה מפנה ל"לוח הסילוקין":

" מובהר ומוסכם כי ההלוואה ותשלומי הריבית כאמור לעיל, יוחזרו למלווה ב- 18 תשלומים חודשיים רצופים ושווי, כאשר הראשון שבהם יבוצע ב- 01.07.2018 והתשלומים האחרים יבוצעו ב- 1 בכל חודש עוקב בהתאם לפריסת התשלומים המוסכמת והרצויה בידי הלווה. תשלומים אלה יהיו מורכבים מקרן ההלוואה וריבית בתשלומים שווים בסך של 1,386 שקלים חדשים. כמו כן מובהר ומוסכם כי רק התשלומים האחרונים לתשלום לסילוק ההלוואה יהיו את תשלום הריבית בגין ההלוואה(להלן "לוח הסילוקין")" (ההדגשות אינן במקור)

53.11. ודוק, לוח סילוקין נעדר. פעם נוספת נשאלת השאלה מהי הריבית "כאמור לעיל"?

וכיצד יש להתייחס לריבית בשיעור 17% פעם אחת מכוח הסכם ההלוואה ופעם אחת מכוח שטר החוב. הסך של 1,386 ₪ שנדרש החייב לשלם ב- 18 תשלומים מורכב מקרן וסכום נוסף שלא ברור האם הוא ריבית או רכיב אחר. סעיף קטן 7 דורש פירוט סכום התוספת ב"רחל בתך הקטנה" ולא באופן חלקי ביותר בהסכם הלוואה. אין לצפות החייב לקרוא "בין השורות" ובוודאי שלא להשלים את החסר. המסקנה העולה מנתון זה הינה שהחייב נדרש לשלם מעבר לקרן החוב בסך 833 ₪, סכום נוסף המהווה תוספת של כ-62% מסכום החזר הקרן מידי חודש.

53.12. גם הוראת סעיף ב(8) לחוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות הקובע את חובת הגילוי

ביחס ל"שיעור העלות ממשית של האשראי", הופרה. העלות הממשית של האשראי מוגדרת כך: "היחס שבין סך כל התוספות לבין הסכום שקיבל הלווה בפועל, בחישוב שנת". כפי הודגש לעיל, אין בשום מקום בהסכם ההלוואה או בשטר החוב כל התייחסות לעלות הממשית של האשראי. בלשון פשוטה, כמה כסף תקבל, כמה תחזיר מידי חודש, כמה ריבית תשלם לשנה וביחס לכל תשלום. אם נחבר את הסך שנדרש החייב לשלם בסופו של יום בתשלומים (24,948 ₪), נקזו את הסכום שקיבל בפועל (15,000 ₪) ניוותר עם סך של 9,948 ₪ לו יש להוסיף פיצוי מוסכם בסכום של 5,000 ₪ לפי הוראות שטר החוב, ונקבל סך של 14,948 ₪. סכום זה אינו מפורט במסמכים

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

שנסקרו, וניתן אולי לראות בו מעין "סך כל התוספות". היינו בגין הלוואה בסך 15,000 ₪ נדרש החייב לשלם "תוספות" באותו סכום כמעט, ללא התחשבות ברכיב הריבית ההסכמית.

53.13. ועוד. סעיף 3ב(9) לחוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות קובע חובת גילוי באשר ל"תקופת ההלוואה, וסכומי התשלומים לפרעון ההלוואה ומועדיהן, בפירוט סכום ההלוואה והריבית בכל תשלום לפי הידוע בעת חתימת חוזה ההלוואה". הדבר אינו מופיע בהסכם ההלוואה מלבד ציון ריבית הפיגורים עבור כל תשלום שלא ישולם במועדו.

53.14. סעיף 3ב(11) לחוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות קובע חובת גילוי ביחס ל" שיעור ריבית הפיגורים בחישוב שנתי המביא בחשבון גם ריבית דריבית, לפי הידוע בעת כריתת חוזה ההלוואה". גם הוראת חוק זו הופרה על ידי הזוכה וכמבואר לעיל.

54. הפרת חובת הגילוי היא הפרה יסודית, ואינה מותרת ספק כי החייב לא היה יכול לדעת בעת החתימה על הסכם הלוואה ושטר החוב, מה המשמעות הכלכלית האמתית של נטילת 15,000 ₪ מהזוכה. סביר להניח שאילו היה מגולה מלוא המידע הדרוש, היה יכול לשקול שיקוליו ולקבל החלטה מושכלת לרבות אולי, אי נטילת ההלוואה. אי הגילוי מהווה לשיטתי הטעיה של החייב לכל הפחות במחדל, שלא לומר מעבר לכך ושעה שמדובר "במלווה מומחה". הפסיקה מבהירה כי אין לצפות מהלווה לחשב בעצמו את שיעורי העלות הממשית של האשראי בהתבסס על נתוני ההלוואה – גם אם אלה פורטו בחוזה שבין הצדדים. סברה זו נכונה גם לגבי התשלומים הנוספים אם צוינו בחוזה ההלוואה, אך לא הובאו בחשבון בחישוב העלות הממשית של האשראי, על המלווה חלה חובה קוגנטית בדמות חובת הגילוי, וראו לעניין זה ע"א 9044/04 מיסטר מאני ישראל בע"מ נ' צוניאשוילי, [פורסם בנבו] פסקה 19 (24.06.2007) :

"המערערת טענה טענות מטענות שונות בדבר הקלות שבה יכלו המשיבים להשיג את המידע הרלוונטי, על אף שלא הובא מפורשות בחוזה. טענות אלו, אין בהן כדי לסייע למערערת. כאמור, חובת הגילוי הינה קוגנטית, ועל כן מלווה שאינו מקיים את הוראות החוק כפשוטן ובמלואן, אינו יכול להישמע בטענה שהיה על הלווה להסיק את המסקנות המתחייבות ולחשב את החישובים המתבקשים מהסכם הלוואה. המערערת טוענת כי מדובר במסקנות ברורות וחישובים פשוטים, ואם כך, אדרבא תתכבד המערערת ותקיים את הוראות החוק במלואן."

55. על כן, הגעתי לכלל מסקנה כי הזוכה הפרה את חובת הגילוי הקבועה בחוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות. המשמעות המשפטית תובא בהמשך.

שאלת חוקיות הריבית בהתאם לשטר החוב והסכם ההלוואה

56. קבעתי כי הזוכה הפרה את חובת הגילוי.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

57. סעיף 5(א) לחוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות קובע כי "שיעור עלות האשראי המרבי" – פי שניים ורבע מן השיעור שיפרסם בנק ישראל מידי חודש בחדשו, של העלות הכוללת הממוצעת לאשראי הלא צמוד הניתן לציבור על ידי הבנקים שנקבעו על ידי בנק ישראל."

58. סעיף 5(ב) קובע "שיעור העלות הממשית של האשראי לא יעלה בחישוב שנתי על שיעור עלות האשראי המרבי, לפי הידוע בעת חתימת חוזה ההלוואה. נקבעה בחוזה ההלוואה ריבית משתנה או הצמדה, לא יעלה שיעור העלות הממשית של האשראי בחישוב שנתי על שיעור עלות האשראי המרבי, לפי הידוע במועד שבו משתנה שיעור הריבית, לעניין ריבית משתנה, או במועד כל תשלום, לעניין הצמדה"

59. משלא הוכח כי הסכם ההלוואה ושטר החוב עומדים בהוראות הדין, ובשם לב שהופרה חובת הגילוי כמפורט, עולה חשש של ממש כי מדובר בריבית שאינה חוקית כלל ועיקר. זאת נלמד בשל העובדה כי הריבית המופיעה בשטר החוב אינה הריבית היחידה, אלא ישנה כנראה "ריבית מוסווית". במסגרת הסכם ההלוואה ומקום שהחזר ההלוואה לשיעורין כולל בכל תשלום ותשלום רכיב כספי שיש להתייחס אליו כריבית בשיעור גבוה ביותר שמשמעותו תשלום נוסף המהווה תוספת של כ-62%! לחוב הקרן וזאת רק המסגרת התשלומים החודשיים, ולכן יש להוסיף את הפיצוי המוסכם בשיעור 5,000 ₪ וריבית בשיעור 17% שלא ברור כיצד יש להתייחס אליה ביחס לרכיבים שהסכם ההלוואה ובמסגרת הסכום שמצויים בשטר החוב, והיחס בניהם.

60. סעיף 6 לחוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות קובע: "שיעור ריבית הפיגורים לא יעלה בחישוב שנתי על חמישית שיעור העלות הממשית של האשראי".

61. נראה כי גם מבלי לערוך תחשיב מדויק, המסקנה המתבקשת היא כי הזוכה הפרה חובתה זו, וגבתה בפועל ריבית גבוהה בהרבה מהמותר.

הפרות נוספות של הוראת החוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות

62. הוראת סעיף 7(א) לחוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות קובעת: "מלווה לא יהיה זכאי להקדים את מועד הפירעון של ההלוואה, כולה או חלקה, בשל כך בלבד שעבר המועד המוסכם לתשלום שיעור אחד מן השיעורים להחזר ההלוואה והלווה לא פרע את התשלום".

63. הזוכה יוכל להקדים את מועד פירעון ההלוואה רק אם: "7... (ב) פיגר הלווה בתשלום של יותר משיעור אחד מן השיעורים להחזר ההלוואה ברציפות ובמשך תקופה מצטברת העולה על 31 ימים, רשאי המלווה לדרוש את הקדמת מועד הפרעון של יתרת ההלוואה...". (ההדגשות אינן במקור).

64. הזוכה פתחה את התיק הראשון מיד עם אי ביצוע התשלום הראשון לפי הוראות הסכם ההלוואה. נראה כי הזוכה ביקש לנסות לעקוף הוראת הדין עת נרשם בחוזה ההלוואה כי הוא יהיה

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

רשאי לנקוט בכל אמצעי העומד לרשותו על מנת לגבות את מלוא יתרת ההלוואה, לרבות העמדת מלוא יתרת ההלוואה לפירעון מידי וכן לרבות הגשת שטר החוב להוצאה לפועל במקרה בו יפר הלווה באחת או יותר מהתחייבויותיו על פי חוזה ההלוואה ובמקרים שנרשמו.

65. זאת בניגוד להוראות הדין ואף הרשום בהסכם ההלוואה בסעיף 22: "אם הלווה מפגר בפרעון שני תשלומים או יותר".

66. כשנשאל נציג הזוכה בדיון שנערך ביום 05.04.2022 האם התיק הראשון נפתח לאחר שהחייב פיגר בשני תשלומים, ענה: "4. שאלה- תאשר לי כי התיק משנת 2018, קרי תיק ההוצאה לפועל הראשון נגש החייב, נפתח מיד לאחר שלא שולם תשלום ראשון לפי הוראות הסכם ההלוואה? תשובה- אם כך אני מבקש לדייק שהתיק נפתח לאחר חילול התשלום השני ולא הראשון..."

67. תשלום ראשון על פי הסכם ההלוואה היה צריך להיות משולם ביום 01.07.2018. תיק ההוצאה לפועל הראשון נפתח ביום 01.08.2018, ולכן המסקנה כי הוא נפתח לאחר שלא כובד תשלום ראשון בלבד, ולא שני תשלומים כפי שקובע הסכם ההלוואה. יוזכר כי בהסכם ההלוואה ניתן "גרייס" של 5 ימים לתיקון הפרה מיום שהוצאה דרישה (וראו סעיף 2א להסכם ההלוואה), והדבר מחזק המסקנה כי מיד לאחר שלא שולם תשלום ראשון, נפתח התיק משנת 2018.

68. בסיכום נקודה זו, יש לזקוף לחובת הזוכה הפרה של חוק הסדרת הלוואות חוץ בנקאיות עת פתחה תיק ההוצאה לפועל הראשון לאחר שהחייב לא עמד בתשלום ראשון בלבד, ואף בניגוד להסכם ההלוואה שאותו ניסחה היא.

ד. סיכום חלקים א'-ד' ויישום הוראות הדין בנסיבות

69. בטרם נגיע לחלקה החמישי של החלטה זו, יש לבצע סיכום ביניים תוך יישום המסקנות לעיל, והכריע בתיק פרטני זה.

70. החלת תיקון 50 לחוק כפי שבבוצע בעת פתיחת התיק, הינה כדין. גם אם לא היינו מחילים התיקון כאמור הינו מגיעים לאותה תוצאה ולפיה יתרת החוב לפי הוראות הסכם ההלוואה ושטר החוב שולמו בתוספת ריבית הסכמית החלה רק בתקופה בה נקטו הליכי גביה (ולא בתקופת חוסר המעש).

71. כך לא ניתן להחיל את הריבית ההסכמית מיום שהופר הסכם ההלוואה לראשונה, אלא מהמועד הקובע, לכל המוקדם בחודש אוקטובר 2019. זאת, רק על יתרת החוב אותה עת ובוודאי שלא על מלוא החוב הנקוב בשטר החוב, שכן מרבית החוב שולמה על ידי החייב ואין להתיר לה לנסות להתעשר שלא כדין במסגרת הליך זה.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

72. לאור המקובץ דין הבקשה דחיה, על כלל רכיבה, ויש להורות על סגירת תיק ההוצאה לפועל לאור תשלום מלוא החוב.

בטרם ייסגר תיק ההוצאה לפועל יש לקבוע המשמעות של הממצאים שנסקרו לעיל:

73. בחינת הסכם ההלוואה לפי הוראות הדין מלמדת על התנהלות של הזוכה בניגוד לדין בשלושה וכפי שהוא לעיל בהרחבה: הפרת חובת הגילוי לפי החוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות, אי חוקיות של הריבית הנקובה בשטר החוב והסכם, וכן הפרות נוספות של החוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות.

74. למען הזהירות בלבד יוער, כי בנוסף לסמכותו של רשם ההוצאה לפועל מכוח החוק לדון בבקשה זו לרבות בחינת שיעור הריבית, קמה גם עילה מכוח סעיף 10 לחוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות הקובע:

"10. אי-נקיטה של הליכי הוצאה לפועל (א) ביקש מלווה נקיטת הליכים של הוצאה לפועל נגד לווה בדרך של ביצוע פסק דין שניתן במעמד צד אחד, רשאי ראש ההוצאה לפועל, על פי בקשה, לסרב לנקוט את ההליכים המבוקשים, מטעמים שיירשמו, אם היה לו יסוד להניח כי חוזה ההלוואה או תנאי בו אינם מתאימים לדרישות חוק זה.
(ב) ביקש מלווה נקיטת הליכים של הוצאה לפועל נגד לווה בדרך של ביצוע שטר שחתם הלווה בקשר לחוזה ההלוואה, רשאי ראש ההוצאה לפועל בכל עת, ביוזמתו או על פי בקשה, לסרב לנקוט את ההליכים המבוקשים, אם היה לו יסוד להניח כי חוזה ההלוואה או תנאי בו אינם מתאימים להוראות סעיפים 2, 5, 6 או 7, או כי המלווה לא גילה גילוי מלא של הפרטים המהותיים לחוזה ההלוואה;"

75. אם הפרה הזוכה את הוראות החוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות, מורה הוראת סעיף 4 החוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות:

"מבלי לגרוע מזכותו של הלווה לסעדים לפי חוק זה או לפי כל דין אחר, יחולו הוראות סעיפים 12(ב) ו-15 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973, לפי הענין, אם לא קיים המלווה את חובת הגילוי לפי סעיף 3."

76. סעיף 12 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973, (להלן: "חוק החוזים") קובע:

"12(א) במשא ומתן לקראת כריתתו של חוזה חייב אדם לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב.
(ב) צד שלא נהג בדרך מקובלת ולא בתום לב חייב לצד השני פיצויים בעד הנזק שנגרם לו עקב המשא ומתן או עקב כריתת החוזה, והוראות סעיפים 10, 13, ו-14, לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970, יחולו בשינויים המחויבים."

77. הזוכה הפרה את חובת הגילוי, ונהגה בחוסר תום לב במשא ומתן לקראת כריתתו של הסכם ההלוואה. זאת בדרך של השמטת פרטים מהותיים שהיו נחוצים לחייב על מנת לקבל החלטה מושכלת האם להתקשר בהסכם ההלוואה אם לאו. לכל הפחות המחדל אם לא מעבר לכך כדפוס חוזר בבחינת

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

"שיטת מצליח" בלשון זהירה. אין לי אלא להפנות להחלטת חברי כבוד הרשם יניב דיין בעניין הזוכה בעניין דומה אם לא זהה למקרה זה בתיק 506444-09-20 מיום 02.02.2022, וכפי שיפורט בהמשך.

78. לא רק הפרת חובת תום הלב בשלב הטרם חוזי, אלא חוסר תום לב בקיום החוזה מכוח הוראת סעיף 39 לחוק החוזים:

"39. בקיום של חיוב הנובע מחוזה יש לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב, והוא הדין לגבי השימוש בזכות הנובעת מחוזה".

79. למעלה מן הצורך אעיר כי גם אם יטען הזוכה שלא ראה ולא יכול לראות מראש את הנזק הנובע כתוצאה מהפרת חובת הגילוי החלה עליו, טענה שדחיתי מכל וכול, היה יכול לעשות כן במהלך חיי הסכם ההלוואה לאחר שנחתם. הניסיון להגדיל החוב עתה בניגוד להוראות הדין והסכם ההלוואה, הינה הפרה של חובת תום הלב והוראות סעיף 39 לחוק החוזים, בבחינת ניסיון להתעשר שלא כדין. כפי שהובהר, חלה על הזוכה חובת הקטנת הנזק נקבעה בסעיף 14(א) לחוק החוזים תרופות, ונראה כי גם חובה זו הופרה שעה שמבקש עתה לגבות כספים שלא כדין, והארכת ההליכים המתנהלים תקופה ארוכה, וחוצים שלוש ערכאות, שני רשמי הוצאה לפועל ובית המשפט הנכבד.

80. הפרת חובת הגילוי כפי שהובהר, יכול והביאה להטעיית החייב בבואו לחתום על הסכם ההלוואה. סעיף 15 לחוק החוזים הקובע:

"15. מי שהתקשר בחוזה עקב טעות שהיא תוצאה של הטעיה שהטעהו הצד השני או אחר מטעמו, רשאי לבטל את החוזה, לעניין זה, "הטעיה" – לרבות אי גילוי של עובדות אשר לפי דין, לפי נוהג או לפי הנסיבות הי העל הצד השני לגלות".

81. החייב נטל הלוואה מהזוכה בסכום של 15,000 ₪ על כך אין מחלוקת, נדרש לשלם בתשלומים 24,948 ₪ מבלי שהדבר צוין "שחור על גבי לבן" אלא בהסתרה במסגרת התשלום העיתי בסך 1,386 ₪. כך משלא קיבל מלוא הפרטים לגבי העלות האמתית של האשראי, לרבות הריבית, והריבית דריבית, המסקנה היא כי הוטעה לכל הפחות במחדל בדבר תנאי ההלוואה כאמור, ויכול ואף הוטעה במכוון ובכל הזהירות הראויה על ידי הזוכה. כפי שהובהר מדובר בזוכה "מקצועית" בזהו תחום עיסוקה והיא אף החברה הוותיקה בישראל כפי שהסבירה בדיון לפניי, וברור כי פערי הכוחות בינה לבין החייב אינם מאוזנים ונוטים בבירור לטובתה.

82. משמעות התנהלות הזוכה הינה האפשרות להורות על ביטול החוזה לכאורה, וראו לעניין זה סעיף 19 לחוק החוזים. כפועל יוצא אם מבוטל חוזה יש לבחון סוגיית השבה לאחר ביטול מכוח הוראת סעיף 21 לחוק החוזים. הדבר לא עלה מטעם מי מהצדדים בשום שלב של ההליכים המשפטיים הענפיים שניהלו ומנהלים, ובוודאי שאם הייתה עולה טענה כאמור איני סבור שהיא בסמכותי לרבות בחינת שאלת מועד העלתה, האם הינה בפרק זמן סביר אם לאו. לכן עניין זה אינו יכול לבוא כלל במסגרת החלטה זו. כפועל יוצא נראה כי אין בסמכותי לבחון האם הסכם ההלוואה הינו בבחינת "חוזה פסול" בהתאם להוראות סעיף 30 לחוק החוזים: **"חוזה שכריתתו, תכנו או מטרתו הם בלתי**

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

חוקיים, בלתי מוסריים או סותרים את תקנת הציבור- בטל". כך לעניין שאלת היותו מנוגד לתקנת הציבור.

83. אבקש לציין כי הסכם ההלוואה יכול והינו הינו בבחינת "חוזה אחיד" כהגדרתו בסעיף 2 לחוק החוזים האחידים, תשמ"ג-1982 (להלן: "חוק החוזים האחידים").

"חוזה אחיד"- נוסח של חוזה שתנאיו, כולם או מקצתם, נקבעו מראש בידי צד אחד כדי שישמשו תנאים לחוזים רבים בינו לבין אנשים בלתי מסוימים במספרם או בזהותם".

84. כשנשאל נציג הזוכה בעניין זה במסגרת הדיון כאמור, השיב:

"5.שאלה- תאשר לי כי הסכם ההלוואה ושטר החוב מכוח תיק זה, שימש את הזוכה במסגרת ההלוואות אחרות אם גורמים שונים, אשר הינם בחלקם חייבים בלשכות ההוצאה לפועל? תשובה- לא. הוא כבר שונה. כן הוא שימש אותנו בעבר בתיקים אחרים. אני מבקש לציין שההסכם הזה כבר לא בשימוש תקופה ארוכה, ישנם הסכמים אחרים בנוסח אחרות וישנן הנחיות ברורות בהתאם לרגולטור."

85. כפי שיובהר, הסכמי הלוואה זהים, ואף דומים לרבות שטר החוב, שימשו את הזוכה בתיקים נוספים.

86. אם אלו פני הדברים, יש לשאול האם חלה הוראת סעיף 3 לחוק החוזים האחידים:

"בית המשפט ובית הדין יבטלו או ישנו, בהתאם להוראות חוק זה תנאי בחוזה אחיד שיש בו- בשים לב למכלול תנאי החוזה ולנסיבות אחרות- משום קיפוח לקוחות או משום יתרון בלתי הוגן של הספק העלול להביא לידי קיפוח הלקוחות (להלן- תנאי מקפח)".

87. אך כפי שצינתי נראה כי בחינה כאמור אינה בסמכותי.

88. הפתרון ה"חוזי" במקרה זה הינו מכוח חוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970, (להלן "חוק החוזים תרופות") אליו מפנה סעיף 12 (ב) לחוק החוזים. סעיף 10 לחוק החוזים תרופות שכותרתו "הזכות לפיצויים", קובע: **"הנפגע זכאי לפיצויים בעד הנזק שנגרם לו עקב ההפרה ותוצאותיה ושהמפר ראה אותו או שהיה עליו לראותו מראש, בעת כריתת החוזה, כתוצאה מסתברת של ההפרה"**. מאחר וקבעתי כי ישנה הפרה של חובת הגילוי וכתוצאה מכך הטעיה של החייב הן בפרק הזמן שקדם לחתימה על הסכם ההלוואה ושטר החוב והן לאחריו, אזי החייב זכאי לפיצוי גם מכוח הוראת סעיף 13 לחוק החוזים תרופות שכותרתו **"פיצויים בעד נזק שאינו של ממון"**. בנוסף, זכאי החייב לפיצויים ממוניים לאור התנהלות הזוכה. בהקשר זה משלא הקטינה הזוכה את הנזק הצפוי של החייב, לא עומדת לה לטעמי ההגנה בסעיף 14(א) לחוק החוזים באופן זה שאי עמידה בתשלומים לפי הוראות הסכם ההלוואה מטעם החייב, אינה יכולה לסייע לזוכה שכן ההפרות המשמעותיות כמתואר, מאפילות על הפרת הסכם ההלוואה.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

89. לו תטען הזוכה כי החייב הפר תחילה את הסכם ההלוואה, הרי שהצדק עמה. כך נקבע בהחלטה מפורטת בטענת ה"פרעת". הפרה זו מחוירה לעומת התנהלות הזוכה והתעלמותה מהוראות הדן כמפורט כאן. הפרת הסכם הלוואה על ידי החייב הינו כאין וכאפס לעומת משקלן המצטבר של הפרות הוראות הדין מטעם הזוכה, וניסיונותיה להתעשר שלא כדין.

90. לא מן הנמנע כי אם הייתה הזוכה מפרטת את החיובים שעל החייב היה לשלם בהתאם לחובת הגילוי על פי דין, היה החייב "חושב פעמיים" בטרם חתם על הסכם ההלוואה. לאלו יש לצרף את חובתה של הזוכה להקטין את הנזק שנגרם לחייב בגין החיובים "המוגדלים" נושאי "ריבית פיגורים". לא נראה כי הזוכה נקטה בפעולות כלשהן לעשות כן, אלא מבקשת עתה לגבות עוד ועוד כספים.

91. בנוסף, חלות הוראותיו הכלליות של חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979, לעניין השבה של סכומים שגבתה הזוכה שלא כדין.

92. על מנת לסבר את עין הקורא, משמעות בקשת הזוכה במספרים הינה: החייב קיבל לידיו 15,000 ₪, בהתאם להסכם ההלוואה היה עליו להחזירם ב-18 תשלומים בסך של 1,386 ₪ כל אחד ובסך הכל 24,984 ₪. בהתאם להסכם זה הפרתו תוביל לתשלום נוסף בדמות פיצוי בסכום של 5,000 ₪ ובסך הכל 29,948 ₪. בצמוד להסכם ההלוואה נחתם שטר חוב בסכום של 29,948 ₪ (להלן: "שטר החוב"), והוא הוגש לביצוע בתיק זה. עד היום שילם החייב סך של 31,131 ₪ לפי הפירוט הבא: סך של 24,448 ₪ נכון לחודש מרץ 2020, (ראו החלטה בטענת פרעתי מיום 16.08.2021 סעיף 23) וכן סך של 6,683 ₪ בחודש נובמבר 2021 במסגרת תיק זה. משמעות בקשת הזוכה הינה כי בגין הלוואה של 15,000 ₪, נדרש החייב לשלם סכום כולל של 56,961 ₪ (נכון לחודש אוקטובר 2021). מצב זה אינו אפשרי לאור המקובץ.

93. בקשת הזוכה מלמדת על ניסיון להתעשר שלא כדין. זאת בשניים: האחת ניסיון מסווה לתקוף את החלטתי מיום 16.08.2021 בטענת פרעתי ובה קבעתי כי לא תחול ריבית בתקופת חוסר המעש, והשנייה והמשמעותית, בניסיון להחיל ריבית הסכמית משנת 2018 על כל החוב בתיק כאילו לא ניתן פסק הדין וכאילו לא שילם החייב את מרבית החוב עד חודש אוקטובר 2019, ומקום שניתן להחיל ריבית רק על יתרת החוב שלא שולם.

94. הפיצוי המוסכם, אף הוא בבחינת ניסיון לכאורי לגבות כספים שלא כדין, ואין לי אלא להפנות להחלטת בית המשפט העליון ברע"א 6593/19 חיים דומני נ' אופק תיירות ונסיעות בע"מ [פורסם בנבו], ניתן ביום 16.01.2020:

"אף על פי כן, כפי שמעידה כותרתו של סעיף 4 להסכם ההלוואה, שני הרכיבים המעוגנים בו – לרבות זה המכונה "פיצוי מוסכם" – הם למעשה "ריבית פיגורים" שעל הלווה לשלם. שעה שההסכם מבהיר שמדובר בשני רכיבים של ריבית הפיגורים, אין צורך להידרש לשאלה האם הגדרת תשלום בגין איחור בפירעון ההלוואה כ"פיצוי מוסכם" עשויה הייתה להוציא אותו מגדרי חוק הסדרת הלוואות – או שיש לבכר בחינה מהותית של התשלום (וראו, למשל, ת"א (שלום ת"א) 13734-08-14 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ,

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

[פורסם בנבו] פסקה 83 (16.2.2017); תא"ק (שלום ת"א) - 39964-07-13 כהן נ' בלס, [פורסם בנבו] פסקאות 52-56 (4.1.2016). די בהגדרתו החוזית של הפיצוי המוסכם כאחד מרכיבי ריבית הפיגורים כדי להכפיף אותו להוראות חוק הסדרת הלוואות שמכוחן התערב בית המשפט המחוזי ביתר רכיבי הריבית – וללמד כי אין עילת התערבות בתוצאה אליה הגיע. עם זאת, אוסיף, בגדר למעלה מן הצורך, כי דעתי נוטה לגישה "המהותית", המסווגת כל תשלום המוטל על הלווה בגין ההלוואה כ"ריבית" לצורך חוק הסדרת הלוואות – ללא תלות בכינוי הפורמלי שהעניקו לו הצדדים. חוק הסדרת הלוואות נועד "למנוע ממלווים, שאינם תאגיד בנקאי מורשה ומפוקח, לנצל את מצוקתם של צרכנים שאינם בעלי כוח מיקוח, ועקב כך מסכימים ללוות כספים בתנאים בלתי סבירים" (דברי ההסבר להצעת חוק הסדרת הלוואות חוץ בנקאיות, התשנ"ג-1993, ה"ח 2172, 116). גישה פורמליסטית, המאפשרת למלווים "לעקוף" את ההגנות הסטטוטוריות באמצעות משחקי מילים – דוגמת הגדרת ריבית פיגורים כ"פיצוי מוסכם" – תרוקן את החוק מתוכנו, תחטא לתכליתו, ולכן נראה שאין להשלים עמה. ככלל, במצבים שבהם בחינה מעשית ומהותית של התשלום מלמדת שמדובר בריבית העולה על השיעור המותר, בית המשפט יוכל להתערב בעניין, יהיה אשר יהיה הכינוי שהעניקו הצדדים לתשלום זה. (ההדגשות אינן במקור).

95. סוגיה זו אף נדונה בהחלטת חברי כבוד הרשם יניב דיין ובסעיפים 120-130 להחלטת בתיק 20-09-506444 מיום 02.02.2022, וכלל, עמדתי כעמדתו בסוגיה זו בשינויים המחויבים:

"בכל מקרה אין בידי לקבלת את הצהרת הזוכה....אודות גביית ריבית מקסימלית של 12% לשנה, וחזקה שיחד עם סכום הפיצוי המוסכם, גובה הריבית שהוסכם ונגבה גבוה מונים מהסכום החוקי אשר ניתן לגבייה, וזאת בניגוד לחוק הסדרת הלוואות חוץ בנקאיות".

96. על מנת להשיב את ה"איזון" ולתת מזור לחייב התנהלות הזוכה, אני קובע כי היא תישא בהוצאות החייב בגין ניהול הליך זה ובגין הפרות הוראות הדין, בסכום של 15,000 ₪. זאת גם בבחינת "הוצאת בלעו של גזלן מפיו", וניסיון הזוכה להתעשר שלא כדין בחסות תיק ההוצאה לפועל. הסכום כאמור ישולם לידי החייב בתוך 30 ימים מיום קבלת עותק החלטה זו, שאחרת הזוכה בתיק זה תהפוך לחייבת והחייב בתיק זה יהפוך לזוכה.

97. כך בתקווה תמה "יצאת המצרים" הפרטית של החייב, אך לא נשלם.

חלק ה' - השלכה רוחבית של הממצאים בתיק זה על תיקים נוספים של הזוכה בגין שטרי חוב והסכמי הלוואה

98. כפי שהובהר בהחלטה מיום 27.02.2022, להכרעה בתיק זה יכולות להיות השלכות רוחביות על תיקים נוספים מסוג זה ובנסיבות דומות. בחינת כ- 112 תיקי הזוכה המתנהלים בלשכת ההוצאה לפועל בתל אביב בלבד מגלה ממצאים מדאיגים. הזוכה משתמשת בארבע (או חמש) גרסאות שונות של הסכם הלוואה ושטר חוב:

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

- 98.1. **גרסה א' משנת 2016-** הסכם ההלוואה כולל שני עמודים ושמונה סעיפים, לרבות שטר חוב. בהסכם ההלוואה מצוין כי הריבית הינה 6 אחוזים לחודש וכן פירוט מספר התשלומים וסכום כל תשלום. עוד נרשם כי תשלום שלא ישולם במועדו יישא **"הצמדה וריבית בשיעור של 17%..ריבית פיגורים"**. לא צורף לוח סילוקים בניגוד לנטען בסעיף ה' לאותו הסכם, לא גולו מלוא הפרטים בהתאם להוראות החוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות כמפורט לעיל. בסעיף 6א שכותרתו "הוצאות" נטען בלשון כללית כי הלווה יחויב בהוצאות **"...הכרוכות בבילוי הסכם זה, במידת הצורך, רישום ו/או מימוש הבטחות ובגביית ההלוואה ו/או יתרת ההלוואה, וכן כל ההוצאות שהמלווה יוציא בקשר עם גביית תשלומי ההלוואה...ובקשר עם פעולות אחרות שהמלווה רשאי לבצע על פי הסכם זה לרבות הוצאות..."**. לא פורטו התוספות בהתאם להראות הדין, או שיעור הריבית האמתית ועלות ההלוואה. שטר החוב נוקט בסכום כלשהו ללא פירוט ובסכום גבוה משמעותית ולעיתים כפול מסכום ההלוואה שניתנה בפועל. כך לא פורטו המדדים הרלוונטיים וסכום הריבית מכל סוג לאשורה, למעט טענה כללית כי על שטר החוב תחול ריבית בשיעור 17%.
- 98.2. **גרסה ב' עד שנת 2018-** גרסה הזוהה להסכם ההלוואה ושטר החוב נשוא החלטה זו, וכמפורט לעיל.
- 98.3. **גרסה ג' משנת 2019-** מדובר בגרסה לאחר שתוקן החוק להסדרת הלוואות חוץ בנקאיות שונה שמו לחוק אשראי הוגן, התשנ"ג-1993. הסכם ההלוואה כותרתו: **"הסכם להעמדת הלוואה"** הכולל 4 עמודים ואין בו שום פירוט לגבי גובה סכום ההלוואה, שיעור ההחזר, ועלות ההלוואה האמתית לרבות פירוטו בהתאם לחובת הגילוי כפי שהובא לעיל. שטר החוב נוקב בסכום מסוים ובו נטען כי קיבלו אותו **"בהתאם להסכמי ההלוואה"** ומקום שבהסכם ההלוואה לא מפורט ולו מספר בודד אחד.
- 98.4. **גרסה ד' משנת 2020-** מדובר במסמך שכותרתו: **"הסכם להעמדת הלוואה"** הכולל 2 עמודים כתובים ושני עמודים של מסמך שכותרתו: **"מסמך גילוי נאות"**. הסכם ההלוואה אינו נוקב באף סכום, לרבות שיעור הלוואה, החזירה או שיעור הריבית.
- 98.5. בסעיף 6 שכותרתו: **"עמלות הוצאות"** נרשם כי הזוכה רשאית **"לקבוע מפעם לפעם עמלות שונות שיעודכנו מפעם לפעם, בקשר לפעולות שונות, שירותים, או עניינים שונים הקשורים בהלוואות הניתנות על-ידה, ...לרבות הוצאות הכרוכות בהוצאה לפועל של הסכם זה, מיסים, הוצאות, חקירות, חוות דעת, הוצאות משפט, עריכת הסכמים נוספים...ולחייב את הלווה בעמלות, בסכומים ובשיעורים כמפורט בתעריפון העמלות.. כמפורט בסעיף 1.1ז..."** גם במקרה זה נראה כי ישנה הפרה של חובת הגילוי במפורט כאן, שעה שמדובר בהסכם הנוקט בלשון כללית ביותר ולפיה ניתן להוסיף הלכה למעשה, בכל שלב או כלשון הזוכה: **"מפעם לפעם"** כל סכום שיראה לה בהתאם לכינויו. צירוף "תעריפון מגלה מעט מהמידע הדרוש, אך בוודאי שלא ניתן לדעת העלות האמתית

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

האשראי בפועל. אם יכולה הזוכה להגדיל החוב "מפעם לפעם" אזי אין לנו הסכם שיש לו תחילה, אמצע וסוף. כך לא אותר סעיף 1.1.1 להסכם זה. בחינת ה"תעריפון" מלמדת כי גם הוא נוסח בלשון כללית ועמומה, שכן מפרט לדוגמה תוספת של "עמלה תפעולית" בסכום של 50 ₪ "לפעולה" ללא פירוט מהי "פעולה".

98.6. **גרסה ה' משנת 2021** - זהה לגרסה ד' חלקית, מעט הסכם הלוואה בן 5 עמודים, ובו תוספת להסכם הלוואה שאינה מופיעה בגרסה ד'.

99. על מנת לסבר את העין יש לפנות לטבלה המרכזת את נתוני התיקים כאמור:

מס' תיק	סכום הלוואה בהסכם	סכום שטר חוב	סכום חוב פתיחה	גובה החוב כיום	גרסה	הערות
1	12,000	22,160	4,616	2,602	ב'	שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית
2	12,000	19,760	19,219	19,219	ב'	שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית
3	15,000	26,330	17,875	23,538	ב'	שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית
4	20,000	36,488	24,264	29,794	ב'	שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית
5	לא אותר	13,167	13,734	23,592	ג'	שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואה ללא סכום הלוואה
6	לא אותר	18,950	19,585	33,707	ג'	שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואה ללא סכום הלוואה
7	15,000	29,948	25,767	104	ב'	שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית
8	15,000	24,200	9,995	25,252	ב'	שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

9		לא אותר	24,200	24,056	29,457	ללא	לא קיים הסכם הלוואה ולא הסכם להעמדת הלוואה מיום 01/2019
10		20,000	33,560	14,282	969	ב'	שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית
11		לא אותר	6,000	10,506	8,673	ללא	לא קיים הסכם הלוואה ולא הסכם להעמדת הלוואה מיום 01/2016
12		33,500	43,000	49,335	64,342	ב'	שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית
13		לא אותר	57,736	68,614	99,226	ג'	שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואה ללא סכום הלוואה
14		20,000	18,800	25,281	33,802	ב'	שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית
15		20,000	29,660	16,221	22,515	ב'	שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית
16		25,000	45,200	54,234	53,853	ב'	שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית
17		לא אותר	14,413	14,923	13,228	ג'	לא אותר שטר חוב
18		12,000	24,080	39,440	12,698	א'	שטר חוב מפנה להסכם הלוואה עם ציון אחוז הריבית שונה משטר החוב
19		15,000	35,600	13,595	36,468	א'	שטר חוב מפנה להסכם הלוואה עם ציון אחוז הריבית שונה משטר החוב
20		20,000	24,120	28,900	29,932	ב'	שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה	ג'	60,281	36,170	34,981	לא אותר		21
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	19,120	26,160	33,800	22,000		22
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	46,093	10,102	36,488	20,000		23
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	22,627	25,324	29,660	20,000		24
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	53,734	42,325	45,200	25,000		25
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	39,003	58,992	50,636	25,000		26
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	23,651	28,208	28,640	15,000		27
שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה	ג'	32,560	22,162	18,176	לא אותר		28
שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה	ג'	125,62 3	88,863	71,970	לא אותר		29
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה עם ציון אחוז הריבית שונה משטר החוב	א'	191,07 1	133,164	105,00 0/56,00 0	50,000		30
שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה	ג'	72,896	58,437	48,990	לא אותר		31

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה	ג'	32,956	22,948	18,406	לא אותר		32
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	49,781	36,172	50,936	35,000		33
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	106,365	80,401	62,779	38,450		34
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	41,927	29,758	26,264	15,000		35
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	40,345	28,369	33,440	20,000		36
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	65,530	50,062	40,712	15,000		37
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	8,281	5,579	19,316	10,000		38
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	70,488	56,621	45,000	6,000/12,000		39
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	36,901	30,765	33,344	18,000		40
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	47,699	38,440	33,260	29,520		41
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה עם ציון אחוז הריבית שונה משטר החוב	א'	7,165	4,972	15,000	15,000		42
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה עם ציון אחוז הריבית שונה משטר החוב	א'	32,611	23,573	30,000	30,000		43

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	11,177	8,808	32,120	20,000		44
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	43,059	38,810	44,360	25,000		45
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	19,168	14,039	38,264	20,000		46
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	35,390	25,184	24,704	15,000		47
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	11,850	17,492	18,320	8,000		48
שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ג'	30,663	24,464	19,709	12,000		49
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית נסגר לבקשת הזוכה 15/2	ב'	0	17,627	28,112	15,000		50
שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ג'	26,554	20,882	19,709	12,000		51
שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ג'	34,829	27,254	27,932	לא אותר		52
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	10,074	7,921	18,320	8,000		53

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

54		29,855	41,953	42,713	57,975	ג'	שטר חוב מפנה להסכם העמדות הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין
55		10,000	13,101	13,544	17,053	ג'	שטר חוב מפנה להסכם העמדות הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין
56		לא אותר	36,622	39,796	30,984	ג'	שטר חוב מפנה להסכם העמדות הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין
57		לא אותר	34,408	35,781	45,071	ג'	שטר חוב מפנה להסכם העמדות הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין
58		לא אותר	15,802	16,490	20,759	ג'	שטר חוב מפנה להסכם העמדות הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין
59		לא אותר	16,754	17,673	25,414	ג'	שטר חוב מפנה להסכם העמדות הלוואה ללא סכום הלוואה
60		לא אותר	15,289	15,929	19,647	ג'	שטר חוב מפנה להסכם העמדות הלוואה ללא סכום הלוואה
61		לא אותר	11,328	11,995	0	ג'	שטר חוב מפנה להסכם העמדות הלוואה ללא סכום הלוואה- איפוס חוב
62		15,000	15,000	16,104	19,919	א'	שטר חוב מפנה להסכם הלוואה עם ציון אחוז הריבית שונה משטר החוב

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + הסכם להעמדת ערבות	ג'	22,120	17,980	17,578	18,000		63
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה עם ציון אחוז הריבית שונה משטר החוב	א'	19,215	15,837	25,000	20,000		64
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	4,911	15,894	20,850	17,158		65
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה עם ציון אחוז הריבית שונה משטר החוב	א'	6,740	4,388	10,000	10,000		66
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה עם ציון אחוז הריבית שונה משטר החוב	א'	12,252	8,760	8,000	8,000		67
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	3,335	2,822	20,998	15,000		68
שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ג'	40,165	43,850	42,145	לא אותר		69
החייב מצרף הסכם ללא העמוד הראשון אין פרטים על הלוואה.	ללא גרסה	29,895	21,481	מספר שיקים	לא אותר		70
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	16,453	21,602	43,364	30,000		71
שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ג'	27,089	23,031	21,842	לא אותר		72

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

73		לא אותר	12,014	12,620	16,687	ג'	שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין
74		לא אותר	14,302	14,884	18,542	ג'	שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין
75		25,000	40,448	33,878	49,694	ב'	שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית
76		20,000	36,488	23,473	0	ב'	שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית- איפוס חוב
77		לא אותר	18,562	19,630	29,360	ג'	שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין
78		לא אותר	12,194	13,138	17,523	ג'	שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין
79		לא אותר	27,540	33,868	37,007	ג'	שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין
80		לא אותר	26,770	27,458	30,460	ג'	שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + הסכם להעמדת ערבות	ג'	13,657	12,398	11,182	לא אותר		81
שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ג'	22,722	20,624	18,683	לא אותר		82
שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ג'	30,821	21,290	20,802	לא אותר		83
שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ג'	22,219	20,038	19,136	לא אותר		84
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית	ב'	15,513	11,111	9,972	25,000		85
שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ב'	8,819	6,693	6,196	לא אותר		86
שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ג'	14,825	14,778	14,296	לא אותר		87
שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ג'	9,939	7,550	7,084	לא אותר		88

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ג'	20,887	19,469	18,660	לא אותר		89
שטר חוב מפנה להסכם העמדת הלוואה ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ג'	33,596	23,771	22,252	לא אותר		90
שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואות ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ד'	21,828	15,970	15,286	לא אותר		91
שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואות ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ד'	71,283	67,788	65,067	לא אותר		92
שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואות ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ד'	22,042	16,080	14,758	לא אותר		93
שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואות ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ד'	16,278	15,462	14,232	לא אותר		94
שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואות ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ד'	22,079	16,127	15,610	לא אותר		95
שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואות ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ד'	25,956	19,612	17,742	לא אותר		96

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואות ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ד'	25,330	24,124	23,030	לא אותר		97
שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואות ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ד'	99,820	76,015	74,220	לא אותר		98
שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואות ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ד'	23,182	22,192	21,298	לא אותר		99
שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואות ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ד'	85,596	81,987	78,469	לא אותר		100
שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואות ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ד'	23,329	22,447	21,280	לא אותר		101
שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואות ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ד'	11,439	10,941	10,366	לא אותר		102
שטר חוב מפנה להסכם הלוואה ללא ציון ריבית סכום הלוואה אינו תואם	ב'	25,577	24,615	23,210	25,000		103
שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואות ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין	ד'	12,414	11,693	10,913	לא אותר		104

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

105		לא אותר	56,298	58,161	60,371	ד'	שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואות ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין
106		לא אותר	91,290	101,674	105,324	ד'	שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואות ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין
107		לא אותר	20,546	21,164	21,971	ד'	שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואות ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין
108		לא אותר	שיק	47,713	48,001	ד'	שיק של חברה על שם החייב
109		לא אותר	14,722	15,409	16,058	ד'	שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואות ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין
110		לא אותר	מספר שיקים	63,549	63,549	ד'	שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואות ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין
111		לא אותר	86,855	66,891	69,217	ד'	שטר חוב מפנה להסכם להעמדת הלוואות ללא סכום הלוואה + לוח סילוקין

***יוער כי רשימת התיקים על פרטיה מצויה, ולא צוינה בהחלטה זו לאור שמירה על פרטיות הזוכה.**

101. מהטבלה כאמור יש לגזור מסקנה לפיה בכל תיק הוצאה לפועל בו שטר החוב והסכם ההלוואה זהים או דומים לשטר החוב והסכם ההלוואה נשוא תיק זה גרסה ב' וכן ביחס לגרסאות א',

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

ג' למצער, הפרה הזוכה את חובותיה לפי דין. כך אן המדובר במקרה בודד אלא כך נראה, בשיטה אל לכל הפחות הפרשה של הוראות הדין במשך תקופה לא מבוטלת.

102. העובדה כי הזוכה תיקנה את הסכם ההלוואה ושטר החוב בגרסאות מאוחרות כאמור, וראו גרסה ד' לעיל, מלמדת כי הזוכה הייתה מודעת לכך שהסכם ההלוואה ושטר החוב אינם עומדים בהלימה להוראות הדין.

103. עתה יש להכריע תוצאות התנהלות זו של הזוכה ביחס לתיקים כאמור ולמצער ביחס לחוזי הלוואה ושטרי חוב המנוגדים באופן ברור לדין, וני מורה כלהלן :

103.1. עותק החלטה זו ייסרק בכל תיקי הזוכה המתנהלים בלשכת ההוצאה לפועל בתל אביב, כמפורט בטבלה לעיל.

103.2. הזוכה תודיע בתוך 180 ימים מיום קבלת עותק החלטה באיזה מהתיקים לעיל ביצעה הקטנה של רכיב הפיצוי המוסכם, ושיעורה.

103.3. החייבים בתיקים כאמור יודאו ביצוע הוראות החלטה זו.

103.4. ההחלטה תועבר למחלקה המשפטית של רשות האכיפה והגביה על מנת שזו תעבירה לגורם המפקח על הזוכה.

104. יודגש כי החלטה הינה בנוסף להחלטת חברי כבוד הרשם יניב דיין בתיק 506444-09-20 מיום 02.02.2022.

105. זכות ערעור לפי דין.

106. **מזכירות** - נא להמציא עותק ההחלטה לצדדים. יש לשלוח לזוכה עותק הטבלה כאמור ללא טשטוש מספרי התיקים.

י"א ניסן תשפ"ב
12 אפריל 2022

גיא אבגי, רשם

תאריך